

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobce: **M. Č.**
bytem Ř. n. 11, P. 5

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2018, čj. MHMP 469171/2018

takto:

- I.** Žaloba **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 20. 8. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2018, čj. MHMP 469171/2018 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele příspěvkové organizace Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené, Radlická 115, Praha 5 (dále jen „**Škola**“), ze dne 13. 11. 2017, čj. GOA/669/An/OR/2017, kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 31. 8. 2016 o opakování prvního ročníku školy v oboru 79-41-K/41 Gymnázium

(dále též jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobce se žalobou současně domáhal i zrušení Prvostupňového rozhodnutí.

2. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 18. 6. 2018.

II. Rozhodnutí žalovaného (Napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí v části I. nejprve rekapituloval průběh správního řízení, skutkový stav a podstatné podklady pro rozhodnutí. Konstatoval, že žalobce na konci II. pololetí školního roku 2015/2016 neprospěl v prvním ročníku oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium celkem z deseti předmětů. V návaznosti na to žalobce dne 7. 7. 2016 požádal v souladu s § 69 odst. 9 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v rozhodném znění (dále jen „**školský zákon**“) o přezkoumání výsledků hodnocení za uvedené období s návrhem na vyloučení pedagogických pracovníků včetně ředitele Školy.
4. Z Napadeného rozhodnutí se dále podává následující sled událostí. Dne 31. 8. 2016 podal žalobce žádost o povolení opakování 1. ročníku oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium. Předmětné správní řízení tak bylo zahájeno dnem 1. 9. 2016, kdy žádost byla doručena Škole.
5. Dne 22. 9. 2016 rozhodla Škola usnesením čj. GOA/643/An/OR/2016 podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), o přerušení řízení v této věci z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce, kterou bylo řízení ve věci shora uvedené žádosti žalobce o přezkoumání výsledků hodnocení.
6. K žádosti ředitele Školy rozhodl žalovaný ve věci žádosti o přezkoumání výsledků hodnocení žalobce, a to v zájmu zajištění maximální objektivity přezkumu výsledků hodnocení, nikoliv však z důvodu, že by tím byla deklarována podjatost ředitele či pedagogických pracovníků Školy, o komisionálním přezkoušení žalobce v jiné střední škole, a to v Jedličkově ústavu a Mateřské škole a Základní Škole a Střední škole, se sídlem V Pevnosti 13/4, Praha 2 (dále též „**JÚŠ**“). V souvislosti s komisionálním přezkoušením byla žalovaným o součinnost požádána i Česká školní inspekce.
7. Dne 12. 9. 2016, tj. v den, kdy mělo být započato komisionální přezkoušení, informoval žalobce prostřednictvím e-mailu ředitele JÚŠ, že se ke komisionálnímu přezkoušení nedostaví s odůvodněním, cit.: „z důvodu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (MHMP), kterým bylo přezkoušení iniciováno, Vám sděluji, že se zkoušení nebudu účastnit, jelikož se hodlám odvolat“. Žalobce současně učinil podání, které bylo žalovanému doručeno dne 13. 9. 2016 a které bylo označeno jako „Odvolání do rozhodnutí čj. MHMP 1453256/2016, sp. zn. S-MHMP 1424964/2016 ze dne 26.8.2016.“ Toto podání postoupil žalovaný se svým stanoviskem Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „**MŠMT**“), a to z důvodu posouzení otázky přípustnosti podaného odvolání. MŠMT vyřídilo toto podání žalobce písemností ze dne 26. 7. 2017, čj. MSMT-1932/2017-15, kterou doručilo též i žalobci a ve které konstatovalo, že odvolání proti rozhodnutí žalovaného o komisionálním přezkoušení není přípustné, se závěrem, že se žalobce k nařízenému komisionálnímu přezkoušení nedostavil, aniž by mu v tom bránila vážná překážka.
8. Následně ředitel Školy uzavřel vyřízení žádosti žalobce o přezkoumání výsledků hodnocení písemností ze dne 16. 8. 2017, čj. GOA/405/An/2017, ve které uvedl, že vyřízení této žádosti proběhlo v souladu s platnými právními předpisy, že žalobci byly vytvořeny v souladu s § 69 odst. 9 a odst. 11 školského zákona řádné, objektivní a nezpochybnitelné podmínky pro přezkoumání výsledků hodnocení žáka, a to i s přihlédnutím k jeho speciálním vzdělávacím potřebám. Závěrem konstatoval, že uvedené hodnocení za II. pololetí školního roku 2015/2016 proběhlo zcela v souladu s platnými předpisy, Školním řádem a Školním vzdělávacím programem „Na cestě poznání“, a proto hodnocení žalobce zůstává za uvedené vzdělávací období v nezměněné podobě v platnosti. Žalobce byl poté přípisem ředitele Školy datovaným dnem

17. 8. 2017 vyrozuměn, že se pokračuje v řízení ve věci jím podané žádosti ze dne 31. 8. 2016 o povolení opakování ročníku.

9. Následně byla žalobci ze strany správního orgánu prvního stupně dána opakovaně a prodlužovaně možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které také žalobce využil.
10. Dne 13. 10. 2017 zaslal žalobce Škole písemnost označenou „*Vyjádření ke spisu v průběhu správního řízení*“, ve kterém navrhl, aby řízení o opakování prvního ročníku bylo opět přerušeno, a to z důvodu zorganizování schůzky za účasti žalobce, jeho rodičů, ředitele Školy, pedagogických pracovníků školy včetně třídního učitele, Speciálně pedagogického centra VERTIKÁLA (dále jen „**SPC Vertikála**“) (konkrétně paní K., T. a Kl.), PhDr. M., zřizovatele školy a České školní inspekce, kde by se podle žalobce měla řešit témata inkluze, individuálního vzdělávacího plánu (IVP), role asistenta a údajná šikana. Správní orgán prvního stupně však na návrh schůzky nereflektoval a správní řízení nepřerušil.
11. Dne 13. 11. 2017 bylo vydáno Prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o opakování prvního ročníku, které bylo žalobci doručeno dne 16. 11. 2017. Ve lhůtě stanovené správním řádem podal žalobce proti tomuto rozhodnutí blanketní odvolání. Na základě výzvy k doplnění odvolání dne 17. 1. 2018 obdržela Škola dodatečné vyjádření žalobce k blanketnímu odvolání.
12. Žalovaný doplnil správní spis o tyto podklady: výsledek šetření České školní inspekce ze dne 29. 9. 2015; vyjádření Speciálně pedagogického centra VERTIKÁLA ze dne 22. 2. 2016 ke vzdělávání žalobce; opatření Školy k šetření oznámení o šikaně ze dne 22. 2. 2016; dopis žalobce, jeho matky a otce týkající se šikany ze dne 5. 3. 2016; vyjádření žalobcovy rodiny k opatření šetření o oznámené šikaně ze dne 12. 3. 2016; připomínku žalobcovy rodiny k opatření šetření o oznámené šikaně ze dne 15. 3. 2016; dopis PhDr. Z. (vyučující žalobce) ze dne 27. 2. 2016 jako protest proti údajné šikaně; otevřený dopis vyučujících třídy G1 Školy ze dne 9. 3. 2016; přílohu 4 - Individuální vzdělávací plán; zhodnocení Individuálního vzdělávacího plánu za II. pololetí Školního roku 2015/2016; připomínku matky žalobce k šetření oznámení o šikaně čj. GOA/140/An/2016, ze dne 19. 4. 2016; reakci rodiny žalobce ze dne 24. 6. 2016 na šetření oznámení o šikaně ze dne 21. 3. 2016 (čj. GOA/140/An/2016). Dalším podkladem zařazeným do správního spisu v průběhu odvolacího řízení bylo vyrozumění veřejného ochránce práv ze dne 17. 5. 2016 o uzavření šetření ve věci podnětu žalobce. Žalovaný posléze vyzval žalobce k možnosti nahlédnutí do spisu a uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce tohoto práva využil a navrhl další doplnění spisového materiálu, čemuž žalovaný vyhověl. Stejně tak vyhověl žádosti žalobce o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
13. Žalovaný vyhověl i další žádosti žalobce o další doplnění podkladů, a to konkrétně o pozvánku ředitele JÚŠ k vykonání opravných komisionálních zkoušek včetně příloh adresovanou žalobci ze dne 29. 8. 2016; žádost žalovaného o součinnost při komisionálním přezkoušení adresovanou České školní inspekci ze dne 29. 8. 2016; e-mail žalobce ze dne 12. 9. 2016 adresovaný řediteli JÚŠ; písemnost ze dne 8. 9. 2016 označenou jako „*Odvolání do rozhodnutí čj. MHMP 1453256/2016, sp. zn. S-MHMP 1424964/2016 ze dne 26.8.2016*“. Další možnosti nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí žalobce v určené přiměřené prodloužené lhůtě nevyužil.
14. Naopak žalobce proti procesnímu usnesení, kterým žalovaný v zásadě vyhověl jeho žádosti o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům ze dne 21. 2. 2018, podal odvolání, ve kterém požadoval další doplnění spisu. Žalovaný neshledal v případě uvedeného napadeného procesního usnesení důvod pro postup dle § 87 správního řádu, neboť bylo žádosti žalobce ze dne 21. 2. 2018 o prodloužení lhůty vyhověno, a proto následně předal věc dle § 88 správního řádu MŠMT jakožto nadřízenému správnímu orgánu. MŠMT doručilo žalovanému dne 28. 5. 2018 rozhodnutí ze dne 14. 5. 2018, čj. MSMT-10735/2018-2, kterým bylo odvolání zamítnuto a usnesení žalovaného ze dne 2. 3. 2018, čj. MHMP 348206/2018, potvrzeno.

15. Dne 25. 5. 2018 bylo žalovanému doručeno podání žalobce označené jako „*Žádost o přerušení odvolacího řízení a vyčkání ukončení soudního řízení Vyjádření k nekompletnímu spisu*“. Žalovaný tuto žádost o přerušení odvolacího řízení a vyčkání ukončení soudního řízení zamítl. Usnesení nemělo v souladu s § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek a žalobci bylo oznámeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 7. 6. 2018.
16. Žalovaný v části III. Napadeného rozhodnutí popsal právní rámec posuzované věci, a to zejména odkazy na příslušná ustanovení školského zákona (pro daný případ je klíčové ustanovení § 66 odst. 7 školského zákona), Úmluvu o právech osob se zdravotním postižením a správní řád.
17. Vlastnímu přezkumu Prvostupňového rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení se žalovaný v Napadeném rozhodnutí věnuje v části IV. Žalovaný nejprve konstatoval, že správní orgán prvního stupně správně vyzval žalobce k odstranění nedostatků blanketního odvolání.
18. Žalovaný dále uvedl, že Česká školní inspekce, která se zabývala stížností žalobce na jeho hodnocení, konstatovala ve Výsledku provedeného šetření (ČŠIA-I615/15-A ze dne 29. 9. 2015), že „*při hodnocení výsledků vzdělávání žáka postupovali pedagogičtí pracovníci podle platného školního řádu vycházejícího z právní normy, podle které jsou žáci v případě použití klasifikace hodnoceni na vysvědčení pětistupňovou škálou prospěchu. Právní norma neuvádí výjimku u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.*“, s kterýmižto závěry se ztotožnil i veřejný ochránce práv, který provedl šetření k podnětu žalobce a ve Zprávě o uzavření šetření ze dne 17. 5. 2016, sp. zn. 313/2015/VOP/EN uvedl, že „*je mi známo, že se Vaše matka D.Č. neshodne s ředitelem gymnázia PhDr. A. (potažmo s ČŠI) v otázce, zda je možné přijmout ve vztahu k žákovi se speciálními vzdělávacími potřebami takové podpůrné opatření, aby nemohl dostat z předmětu nedostatečnou. Ředitel gymnázia i ČŠI se domnívají, že nikoli, neboť to neumožňuje právní úprava. Po pečlivé úvaze jsem nucena Vám sdělit, že s tímto závěrem souhlasím*“, a dále, cit.: „*Jakkoli rozumím vyhodám, které Vám vzdělávání na gymnáziu přináší, jsem přesvědčena, že podpůrná opatření gymnázia pro žáky se specifickými vzdělávacími potřebami slouží především k tomu, aby odstranily překážky znesnadňující jejich vzdělávání. Pokud se Vám přes zajištění podpůrných opatření doposud nepodařilo postoupit do dalšího ročníku, nelze to proto přisuzovat gymnáziu ... **studium na gymnáziu je založeno na určitých předpokladech a postupu ve vzdělávání, které nelze obejít úplnou absencí studijních výsledků***“. Žalovaný podotknul, že ve Zprávě o uzavření šetření ve věci podnětu žalobce veřejný ochránce práv současně vyrozuměl žalovaného i o tom, že shledal předchozí opatření žalovaného dostatečnými.
19. Žalovaný následně na základě vyhodnocení skutečností uvedených výše došel v Napadeném rozhodnutí k dílčímu závěru, že považuje za doložené, že žádosti žalobce ze dne 7. 7. 2016 o přezkoumání výsledků jeho hodnocení za II. pololetí školního roku 2015/2016 bez účasti pedagogických pracovníků Školy včetně jejího ředitele na tomto přezkumu a v součinnosti s Českou školní inspekcí bylo v zásadě **vyhověno** rozhodnutím dle § 69 odst. 11 školského zákona, nikoliv tedy rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu. Komisionálního přezkoušení na jiné střední škole, o kterém byl v souladu s právními předpisy žalobce řádně vyrozuměn, se však žalobce podle žalovaného **nezúčastnil, aniž by mu v účasti bránila nějaká objektivní překážka**.
20. Pokud jde o žalobcem navrhovanou vícestrannou schůzku, žalovaný v Napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně ji správně nevyhodnotil jako důvod pro přerušení řízení v posuzované věci, a to se zřetelem k účelovosti tohoto požadavku žalobce směrem k zablokování rozhodnutí v meritu věci s tím, že se Škola podrobně vyjádřila k navrhovaným tématům schůzky a shledala ji nedůvodnou. K odvolání žalobce proti tomuto procesnímu usnesení žalovaný v odůvodnění výroku rozhodnutí, kterým bylo usnesení Školy o nepřerušení správního řízení potvrzeno, odkázal na samotný obsah vyjádření žalobce ze dne 12. 10. 2017, kde výslovně uvádí, že cit.: „*V případě, že se schůzka neuskuteční, potrvá zablokovaná situace až do rozhodnutí soudu*“. Z tohoto sdělení žalovaný považoval za zřejmé, že v případě, že by se z jakýchkoli důvodů nepodařilo uvedenou nestandardní schůzku v takto širokém formátu uskutečnit a podle představ

žalobce vyřešit její témata, je žalobce rozhodnut zablokovat předmětné správní řízení. Žalovaný v této souvislosti konstatoval, že z postupu žalobce je patrné, že se tím snažil o průtahy v řízení před správním orgánem prvního stupně, přestože nebyl dán reálný důvod pro přerušení řízení. Podle názoru žalovaného by opačný postup byl v rozporu se zásadami správního řízení, především zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení. Žalovaný uzavřel, že případné uskutečnění či neuskutečnění takové schůzky je podle jeho názoru nadbytečné, neboť skutkový stav, o němž nejsou pochybnosti, vyplývá z podkladů spisového materiálu, s tím, že Škola řádně vypořádala procesní návrhy žalobce učiněné ve fázi řízení před správním orgánem prvního stupně.

21. Žalovaný dále v Napadeném rozhodnutí sumarizoval, že žalobce jako důvody podané **žádosti o povolení opakování 1. ročníku** uvedl především, že (i) přes všechna příkoří ve Škole prožil i dost hezkých chvil, (ii) Škola je v blízkosti jeho bydliště a potřebuje asistenci nejen ke studiu, ale i při cestě do Školy, (iii) vyhozením ze Školy by mu vznikla nepoměrně větší škoda než dalším zúčastněným osobám, přičemž Škola má permanentní podstav, a proto žalobce nezabírá místo jinému studentovi.
22. Žalovaný následně reprodukoval a vyhodnotil meritorní argumentaci, resp. správní uvážení správního orgánu prvního stupně a shrnul, že nebyla porušena procesní práva žalobce z pohledu správního uvážení při vydání Prvostupňového rozhodnutí, neboť se pohybovalo v mezích správního uvážení, které vyplývají z ústavních principů, v první řadě zákazu libovůle, principu rovnosti a zákazu diskriminace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2007, čj. 4 As 75/2006 - 52). Podle názoru žalovaného Škola při posuzování důvodů uváděných žalobcem pro povolení opakování ročníku, resp. při posuzování jeho dosavadních studijních výsledků, nevybočila z uvedených mezí správního uvážení. Správní orgán prvního stupně se dále podle žalovaného vypořádal se všemi relevantními návrhy, stanovisky a vyjádřeními žalobce, kterému též byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Žalovaný spatřoval vadný postup správního orgánu prvního stupně v tom, že nezaložil do spisu všechny dokumenty, o které opíral své rozhodnutí a které byly známy nejen správním orgánům obou stupňů z úřední činnosti, ale též s nimi byl v minulosti seznámen i žalobce – nikoliv však v předmětném řízení (např. některé dokumenty týkající se šetření údajné šikany, zpráva veřejného ochránce práv o uzavření šetření, vyjádření SPC Vertikála). Uvedená vada řízení však byla dle žalovaného zhojena v odvolacím řízení, když byly podklady rozhodnutí doplněny do spisu a žalobci byla dána možnost se s nimi seznámit a současně se k těmto „novým“ podkladům vyjádřit před vydáním rozhodnutí o odvolání.
23. Následující části Napadeného rozhodnutí se zabývají vypořádáním námitek vznesených žalobcem v průběhu odvolacího řízení. Žalovaný shledal tyto námitky nedůvodnými, přičemž zdůraznil, že zohlednil a vypořádal ve svém rozhodnutí i dodatečné námitky žalobce učiněné až v doplněném odvolání po uplynutí patnáctidenní odvolací lhůty.
24. K odvolací námitce poukazující na nízkou obsazenost Školy uvedl žalovaný nad rámec odkazu na Prvostupňové rozhodnutí, že ani případný nízký počet žáků ve třídě nemůže být relevantním důvodem pro vyhovění žádosti o opakování ročníku ve smyslu ustanovení § 66 odst. 7 školského zákona.
25. K námitce nedodržení lhůty pro konání komisionálního přezkoušení žalovaný uvedl, že jde o lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení nemůže jít na vrub zákonnosti rozhodnutí.
26. K námitce šikanóznosti spočívající v jednostranném stanovení komisionálního přezkoušení v JÚŠ žalovaný uvedl, že § 69 odst. 11 školského zákona nepočítá s jakoukoliv dohodou s žákem, na jaké jiné škole má k přezkoušení dojít. Navíc žalobce sám vyslovil domněnku o podjatosti pedagogického sboru Školy, tudíž jeho následné brojení proti angažmá jiné školy vidí žalovaný iracionálním. Postup ředitele JÚŠ vyhodnotil žalovaný rovněž jako souladný s právními předpisy.

27. K další námitce žalovaný uvedl, že správní orgány postupovaly jak v souladu s principy dobré správy, a to zejména se zásadou zákonnosti, nestrannosti, rovnoprávnosti a legitimního očekávání, tak názorem MŠMT, ať již v tomto řízení nebo při vyřizování písemnosti žalobce označené jako „*Odvolání do rozhodnutí čj. MHMP 1453256/2016, sp. zn. S-MHMP 1424964/2016 ze dne 26.8.2016*“, *týkající se komisionálního přezkumu*.
28. Pokud jde o odvolací námitku odkazující na čl. 24 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením, podle názoru žalovaného nebylo žalobci upřeno právo na vzdělání, resp. realizace tohoto práva bez diskriminace a na základě rovných příležitostí. Žalovaný měl za to, že právní předpisy České republiky nejsou v rozporu s Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením, a proto nespatořoval důvod pro její přímou aplikaci. V této souvislosti odkázal žalovaný na zprávu veřejného ochránce práv o uzavření šetření ze dne 17. 5. 2016, sp. zn. 313/2015/VOP/EN, ze které podle žalovaného též nevyplývá, že by bylo v případě žalobce postupováno v rozporu s uvedenou úmluvou, a citoval.: „*Pokud se Vám [žalobce] přes zajištění podpůrných opatření doposud nepodařilo postoupit do dalšího ročníku, nelze to proto přisuzovat gymnáziu [Škola]*“.
29. V následující části Napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zdůvodnil, proč nevyhověl některým návrhům žalobce na doplnění správního spisu v posuzované věci, a to především za využití argumentace pomocí § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Dále odůvodnil odmítnutí návrhu žalobce na přerušování řízení s odkazem na probíhající soudní řízení v jiné věci žalobce, t.č. ve stadiu kasační stížnosti podané žalobcem proti pravomocnému odmítnutí žaloby zdejším soudem, a na zásadu rychlosti a hospodárnosti správního řízení. K procesnímu odvolání žalobce pak MŠMT jakožto nadřízený orgán jednoznačně sdělil, že žalovaný má opatřené všechny podklady potřebné pro vydání rozhodnutí ve věci samé.
30. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že přestože se žalobce k podkladům rozhodnutí v odvolací fázi správního řízení vyjádřil až po uplynutí prodloužené lhůty, žalovaný nicméně se i k těmto jeho návrhům vyjádřil.
31. Pokud jde o návrh žalobce na uskutečnění vícestranné schůzky, spojený s návrhem na přerušování správního řízení, ten byl podle názoru žalovaného řádně vypořádán oběma správními orgány již v průběhu správního řízení. Žalovaný poukázal na to, že dne 10. 11. 2017 vydala Škola pod čj. GOA/663/An/OR72017 usnesení ve znění opravného rozhodnutí ze dne 20. 11. 2017, čj. GOA/687/An/OR/2017, kterým rozhodla podle § 64 odst. 2 ve spojení s § 64 odst. 4 správního řádu a nepřerušila řízení ve věci žádosti žalobce o opakování ročníku. Odvolání žalobce proti tomuto usnesení ze dne 10. 11. 2017 *žalovaný zamítl* rozhodnutím ze dne 23. 1. 2018, čj. MHMP 127856/2018. V těchto procesních rozhodnutích podle žalovaného oba správní orgány řádně označily důvody, které je vedly k nevyhovění žádosti na přerušování správního řízení, zejména pak, že k uskutečnění navrhované schůzky není reálný důvod a též není nutná ani ke zjištění stavu věcí pro vydání meritorního rozhodnutí, a proto se jeví jako nadbytečná a v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení.
32. *Názor účastníka řízení, že při studiu na Šcole nesmí být s ohledem na smysl integrace, IVP a osobní asistenci klasifikován stupněm nedostatečný, vyvrací podle žalovaného zejména výše uvedená šetření České školní inspekce a veřejného ochránce práv. Obě instituce neshledaly podle žalovaného žádné nedostatky týkající se hodnocení žalobce jako žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, ani nedostatky týkající se podpůrných opatření.* Také z vyjádření SPC Vertikála ze dne 23. 6. 2016 ke vzdělávání žalobce na Šcole podle žalovaného vyplynulo, že „*vzdělávání M. [žalobce] v Gymnáziu Radlická [Škola] nadále nedoporučujeme.*“. Z předmětného vyjádření lze podle názoru žalovaného dále dovodit, že přes původní záměr SPC Vertikála i žalobce, který spočíval v redukci obsahu učiva (bez hodnocení) s tím, že po čtyřech letech ukončí vzdělávání na Šcole s individuálně popsáním závěrečným hodnocením, v jiné míře učiva, než ostatní žáci, na jiné úrovni, bez „absolvování“ studia a bez maturitní zkoušky, SPC Vertikála od původního záměru ustoupila a další vzdělávání žalobce ve Šcole nedoporučila.

33. Napadené rozhodnutí k tomu dále konstatuje, že práva na vzdělání se lze domáhat pouze v mezích zákonů, které článek 33 Listiny základních práv a svobod provádějí. Podle žalovaného tak žalobce jako žák se speciálními vzdělávacími potřebami nemůže požadovat takové „systémové“ podpůrné opatření, aby nemohl dostat z předmětu nedostatečnou. Všichni žáci vzdělávající se na Škole jsou dle žalovaného hodnoceni v souladu s platnými předpisy, Školním řádem a Školním vzdělávacím programem „Na cestě poznání“, a v souladu se zásadou rovnosti při respektování individuálních potřeb žáků dané střední školy. Žalovaný uzavřel, že v daném případě i přes zohlednění individuálních vzdělávacích potřeb žalobce nebylo dosaženo žádoucích studijních výsledků, což však nelze dávat k tíži Škole, resp. podle žalobcova názoru nefunkčnímu systému.
34. K žalobcově námitce, že JÚŠ podle jeho *poznatků nikdy nevzdělával žáky s IVP, protože nikdy nepřijímal do svých škol žáky bez postižení, tedy* takové přezkoušení by bylo jen pokračováním šikany, žalovaný v Napadeném rozhodnutí popsal, že Hlavní město Praha zřizuje pouze tři střední školy určené pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami s oborem vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium, a to příspěvkové organizace: (i) Gymnázium pro zrakově postižené a střední odborná škola pro zrakově postižené, Praha 5, Radlická 115 (Škola), (ii) Jedličkův ústav a Mateřská škola a Základní škola a Střední škola, se sídlem v Pevnosti 13/4, Praha 2 (JÚŠ) a (iii) Gymnázium, Střední odborná škola, Základní škola a Mateřská škola pro sluchově postižené, Praha 2, Ječná 27. Proto žalovaný rozhodl o konání komisionálního přezkoušení v JÚŠ včetně účasti zástupce České školní inspekce, jak požadoval žalobce. Podle názoru žalovaného se jednalo o školu, která adekvátně nahrazuje podmínky pro uskutečnění komisionálního přezkoušení žáka se souběžným postižením více vadami a s nárokem na podpůrné opatření asistenta pedagoga, jehož přítomnost v rámci komisionálního přezkoušení byla akceptována. Plánované komisionální přezkoušení na JÚŠ bylo podle žalovaného zabezpečeno odbornými pedagogickými pracovníky, speciálními pedagogy, kteří vzdělávají žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, což vyplývá zejména z pozvánky ředitele JÚŠ (včetně příloh) k vykonání opravných komisionálních zkoušek ze dne 29. 8. 2016. Žalovaný se domníval, že tak tak bylo žalobcově žádosti vyhověno při respektování právních předpisů. Podle názoru žalovaného byl uvedený postup plně v souladu s ustanovením § 69 odst. 9 a odst. 11 školského zákona, vyhláškou o středním vzdělávání a dalšími právními předpisy. Proto žalovaný považoval tvrzení žalobce o pokračování šikany za iracionální a absurdní.
35. V závěru Napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul, že postup Školy v průběhu řízení v dané věci a při vydání Prvostupňového rozhodnutí byl v souladu s platnými právními předpisy, resp. nebyly zjištěny takové vady, které by měly vliv na zákonnost a správnost tohoto rozhodnutí; dále byl podle žalovaného v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V průběhu správního řízení byly současně vypořádány relevantní námitky, návrhy a další vyjádření žalobce, a dále byly při vydání rozhodnutí žalovaného vzaty v úvahu výše uvedené relevantní podklady založené ve spisu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl žalovaný jako odvolací správní orgán tak, že odvolání zamítl a Prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Nakonec žalovaný v Napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce **přestává být žákem Školy** dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o nepovolení opakování ročníku, tzn. dnem následujícím po oznámení tohoto rozhodnutí.

III. Žaloba

36. Soud předesílá, že žalobní námitky uplatněné žalobcem rozdělil za účelem jejich přehlednějšího a srozumitelnějšího vypořádání do pěti okruhů (žalobních bodů), podobně jako to učinil žalovaný ve vyjádření k žalobě (viz část IV. odůvodnění tohoto rozsudku).
37. Žalobce v podané žalobě pod **prvním žalobním bodem** popsal kroky předcházející posuzovanému správnímu řízení, jmenovitě události související s jeho žádostí ze dne 7. 7. 2016 o přezkoumání výsledků hodnocení žalobce za školní rok 2015/2016 podle § 69 odst. 9

školského zákona, vč. upozornění na otázku šikany žalobce ze strany pedagogických pracovníků, a to i ředitele Školy. Připustil, že se komisionálního přezkoušení nezúčastnil, namítal však objektivitu důvodů neúčasti. Tyto kroky byly podle žalobce zakončeny rozhodnutím ministra školství o tom, že správní řízení se v dané věci nevede. Rozhodnutí ministra napadl žalobce správní žalobou, kterou sice Městský soud v Praze odmítl, ale řízení o kasační stížnosti v době podání žaloby dosud neskončilo. Žalobce konstatoval, že ani Česká školní inspekce ani veřejný ochránce práv žádná zásadní porušení ve vztahu k žalobci neshledali. Podle žalobce však nemělo být v době probíhajícího kasačního řízení před Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o opakování ročníku, neboť nezbytným předpokladem takového rozhodnutí je posouzení jeho prospěchu. Ve vztahu k žádosti o přezkoumání výsledků hodnocení žalobce dále konkrétně namítal, že:

- a. žádost nebyla vyřízena ve lhůtě 14 dnů od doručení,
 - b. se neuskutečnila vícestranná schůzka, původně navrhovaná SPC Vertikála,
 - c. přípis MŠMT ze dne 26. 7. 2017, čj. MSMT-1932/2017-15, označený jako „Vyřízení podání označeného jako odvolání“ mu zpětně klade za vinu, že se ke komisionálnímu přezkoušení nedostavil, aniž by mu v tom bránila závažná překážka, přičemž žalobce podle svého názoru pouze užíval svých práv účastníka řízení,
 - d. na MŠMT nebo u žalovaného došlo ke ztrátě celého správního spisu k této žádosti o přezkoumání jeho výsledků hodnocení,
 - e. nedostal výstupy České školní inspekce a veřejného ochránce práv.
38. Pod **druhým žalobním bodem** pak žalobce z důvodu podání kasační stížnosti dovozoval nezákonnost dvou procesních rozhodnutí, a to usnesení žalovaného ze dne 31. 5. 2018, čj. MHMP 833968/2018, o zamítnutí žádosti žalobce o přerušení odvolacího řízení, a rozhodnutí MŠMT ze dne 3. 8. 2018, čj. MSMT-24173/2018, kterým bylo výše uvedené usnesení žalovaného k odvolání žalobce potvrzeno.
39. Žalobce dále tvrdil (**třetí žalobní bod**), že nemohl dodat platné doporučení školského poradenského zařízení pro nátlak ze strany správních orgánů.
40. Pod **čtvrtým žalobním bodem** pak žalovaný namítal nepřezkoumatelnost Napadeného i Prvostupňového rozhodnutí, a to z těchto důvodů:
- a. nedoručení jeho předcházející žádosti podle § 69 odst. 9 školského zákona,
 - b. polemizuje s tvrzením na str. 15 Napadeného rozhodnutí, že žádosti ad a. bylo v zásadě vyhověno rozhodnutím podle § 69 odst. 11 školského zákona, a namítá objektivní překážku v účasti na komisionálním přezkoušení v podobě podání odvolání v nejasné procesní situaci,
 - c. popření principů dobré správy a práva na spravedlivý proces oběma správními rozhodnutími,
 - d. nepřezkoumatelné vypořádání se obou správními orgány s důvody žádosti, resp. důvody odvolání žalobce,
 - e. opakovaně si stěžuje na nevyčkání rozhodnutí kasačního soudu před vydáním obou správních rozhodnutí.
41. Pod **pátým žalobním bodem** pak žalobce s odkazem na vyjádření SPC Vertikála ze dne 26. 10. 2011 dovozoval, že student se speciálně vzdělávacími potřebami z povahy tohoto institutu nemůže neuspět či propadnout, a spatřoval v tom spor o samotné pojetí inkluzivního vzdělávání zdravotně postižených.

IV. Vyjádření žalovaného

42. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 10. 2018 nejprve stručně shrnul právní základ sporu (povolení opakování ročníku školy), zdůraznil, že na takové rozhodnutí ředitele školy není právní nárok, nicméně správní uvážení ředitele školy se musí pohybovat v mezích ústavních principů. Žalovaný úvodem rovněž odkázal na rozsáhlou genezi studia žalobce ve Škole, včetně souvisejících správních řízení a právních sporů, popsanou v jeho vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 20. 9. 2018.
43. Pokud jde o **první okruh žalobních námitek**, žalovaný uvedl, že u zletilého žáka vzniká právní nárok na komisionální přezkoušení, podá-li žák žádost o přezkoumání výsledků hodnocení. Pokud jde o stanovení termínu přezkoušení, žalovaný zdůraznil, že žalobce požádal ředitele Školy o jednostranné písemné sdělení termínů přezkoušení, nenavrhoval tudíž dohodu o termínu. Nadto se žalovaný domníval, že lhůta 14 dní podle § 69 odst. 9 školského zákona je lhůtou pořádkovou.
44. Žalovaný považoval za nepravdivé tvrzení žalobce, že v žádosti požadoval uskutečnění vícestranné schůzky za účelem řešení vzniklé situace. Tuto schůzku měl žalobce chtít až v průběhu správního řízení a spojil s ní žádost o přerušování řízení. Ve vztahu k řešení žádosti o schůzku odkázal žalovaný na správní spis včetně Napadeného rozhodnutí, a zdůraznil, že téma údajné šikany žalobce bylo již dříve vyřešeno ze strany Školy, České školní inspekce a veřejného ochránce práv, aniž by byla shledána pochybení v postupu Školy.
45. Pokud jde o přípis MŠMT ze dne 26. 7. 2017, čj. MSMT-1932/2017-15, označený jako „Vyřízení podání označeného jako odvolání“, kde má být žalobci kladeno za vinu, že se ke komisionálnímu přezkoušení nedostavil, žalovaný uvedl, že nařídil v souladu s § 69 odst. 11 školského zákona komisionální přezkoušení žalobce, a to nikoliv s ohledem na žalobcem namítanou šikanu či podjatost pracovníků Školy, nýbrž v zájmu maximální objektivitě a nezpochybnitelnosti, a to v JÚŠ. Přesto i v tomto jednostranně určeném přezkoušení v JÚŠ shledal žalobce pokračování šikany, což žalovaný považoval za absurdní. Žalovaný v tom spatřoval opětovnou snahu o nedůvodné průtahy ze strany žalobce.
46. Žalovaný v tomto směru dále uvedl, že žalobce až v den započetí komisionálního přezkoušení (12. 9. 2016) informoval ředitele JÚŠ, že se nedostaví s odůvodněním, že se hodlá odvolat, přestože byl o konání přezkoušení náležitě (s dvoutýdenním předstihem) informován a poučen, že se proti tomu odvolat nelze. Odvolání žalobce bylo skutečně doručeno žalovanému dne 13. 9. 2016, přičemž MŠMT dne 26. 7. 2017 konstatovalo, že odvolání v této věci není přípustné a žalobce se k nařízenému komisionálnímu přezkoušení nedostavil bez vážné (objektivní) překážky. Žalovaný však doplnil, že toto konstatování nelze ztotožňovat s žalobcem tvrzeným „kladením za vinu“, že se ke komisionálnímu přezkoušení nedostavil.
47. Žalovaný potvrdil, že výše uvedený přípis MŠMT žalobce napadl správní žalobou, která byla odmítnuta zdejší soudem, a následně kasační stížností.
48. Žalovaný poukázal na to, že po komunikaci mezi žalovaným a ředitelem Školy posledně jmenovaný uzavřel vyřízení žádosti žalobce o přezkoumání výsledků hodnocení za II. pololetí školního roku 2015/2016, a to písemností ze dne 16. 8. 2017 se závěrem, že původní hodnocení uvedeného vzdělávacího období zůstává v nezměněné podobě v platnosti.
49. Pokud jde o žalobní námitku ztráty celého spisu, žalovaný zdůraznil, že soudu předává kompletní spis ve věci žádosti žalobce o opakování ročníku, do nějž jsou zařazeny též relevantní písemnosti týkající se předběžné otázky, tj. žádosti o přezkoumání výsledků hodnocení žalobce. V obou stupních správního řízení pak byla žalobci dána možnost se s obsahem spisu seznámit a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Na základě jeho vyjádření pak byla dle žalovaného doplněna do spisu řada dalších podkladů; ohledně zbývajících pak bylo podle žalovaného vydáno řádně odůvodněné usnesení, z něhož byla patrná nadbytečnost dalšího dokazování a které k odvolání žalobce potvrdilo MŠMT.

50. **K druhé žalobní námitce** žalovaný uvedl, že řízení o kasační stížnosti v jiné věci (přezkoumání hodnocení výsledků žalobce) není důvodem pro přerušení předmětného správního řízení podle § 64 správního řádu a nejde ani o řízení o předběžné otázce.
51. **Třetí žalobní námitku** týkající se údajného nátlaku správních orgánů na nevydání doporučení školského poradenského zařízení považoval žalovaný za absurdní a ničím nepodloženou. K tomu dále doplnil, že v době neúspěšného opakování školního roku 2015/2016 žalobce platným doporučením disponoval, a rovněž konstatoval, že z žádného předpisu nevyplyvá povinnost obrátit se na školské poradenské zařízení jen v určitém územním obvodu, jeho výběr byl tedy na rozhodnutí žalobce.
52. **Ke čtvrté žalobní námitce** týkající se nepřezkoumatelnosti žalovaný konstatoval, že žádosti žalobce o přezkoumání výsledků hodnocení vyhověl tím, že pro komisionální přezkoušení určil JÚŠ za účasti zástupce České školní inspekce. Přesto údajné odvolání žalobce proti tomuto kroku vyřídil ve spolupráci s MŠMT dle principů dobré správy, a to zejména v souladu se zásadou zákonnosti, nestrannosti a rovnoprávnosti. Naopak, podle názoru žalovaného by principům dobré správy a § 69 školského zákona odporovalo stanovení nového termínu přezkoušení žalobce, a to s ohledem na rovnost a legitimní očekávání ve vztahu k ostatním žákům.
53. Žalovaný měl rovněž za to, že v průběhu správního řízení byly dostatečným způsobem vypořádány relevantní námitky žalobce a jeho opakované procesní návrhy. Námitka nepřezkoumatelnosti ze strany žalobce je dle žalovaného formulována toliko obecně. Obě správní rozhodnutí v meritu, stejně jako procesní usnesení jsou pak podle názoru žalovaného formulována přezkoumatelným způsobem, tj. odůvodněně a srozumitelně, a obsahují veškeré náležitosti kladené na správní rozhodnutí. V průběhu správního řízení pak žalobce podle žalovaného využíval všech právních institutů nabízených právním řádem na jeho obranu.
54. **K poslední žalobní námitce** odkazující na vyjádření SPC Vertikála ze dne 26. 10. 2011 žalovaný konstatoval, že odborná debata o pojetí inkluzivního vzdělávání nesouvisela s předmětem vedeného správního řízení. Navíc podle žalovaného chce žalobce pouze vyvolat dojem, že se mezi ním a správními orgány jedná o jakýsi spor o pojetí inkluzivního vzdělávání. Tak tomu však podle žalovaného není; žalobce naopak podle žalovaného chce jako jediný ze žáků výsadu, že bez ohledu na výsledky vzdělávání vždy na konci školního roku uspěje a postoupí do vyššího ročníku. Takovýto přístup odmítá jak žalovaný, tak Česká školní inspekce i veřejný ochránce práv. Ostatně i SPC Vertikála podle žalovaného přehodnotila po 5 letech od roku 2011 své doporučení, jak je patrné z jejího odborného vyjádření ze dne 23. 6. 2016 pro ředitele školy.
55. Závěrem žalovaný stručně shrnul dle jeho názoru podstatné skutečnosti projednávané věci. Akcentoval, že žalobce se o své vůli nedostavil ke komisionálnímu přezkoušení, které bylo umožněno na jeho žádost, bylo mu správními orgány umožněno plně využívat jeho procesních práv v řízení, přičemž Česká školní inspekce ani veřejný ochránce práv nepřisvědčily žalobcovým stížnostem na šikanu ze strany Školy. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že oba správní orgány se pečlivě vypořádaly se všemi námitkami žalobce. V neposlední řadě žalovaný připomněl, že nemohlo být žádosti žalobce vyhověno s ohledem na základní zásadu rovnosti a zachování rovných podmínek i pro ostatní žáky Školy.
56. Žalovaný proto navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

57. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Nejistil přitom vady, k nimž byl povinen

přihlédnout z moci úřední. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili (jejich souhlas byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován). Soud nenařídil jednání ani k provedení žalobcem označených důkazních prostředků (resp. příloh připojených k žalobě), neboť se povětšinou jednalo o podklady založené ve správním spisu, z něhož soud při svém rozhodování vycházel. Zbývající dokumenty uvedené v přílohách žaloby pak lze podle názoru soudu rozdělit do dvou skupin. Za první, listiny na podporu přiznání odkladného účinku žalobě (zpráva praktické lékařky MUDr. H. z 10. 10. 2011 nebo vyjádření SPC Vertikála z 26. 10. 2011), jež jsou z povahy věci pro meritorní projednání žaloby bez relevance. V druhém případě pak jde o listiny týkající se řízení o přezkumu výsledků hodnocení žalobce za 2. pololetí školního roku 2015/2016. K nim soud uvádí, že výsledek tohoto přezkumu, resp. tohoto řízení je pro posuzovanou věc relevantní v míře, jež je podrobněji popsána dále (podrobněji viz body 76 a 87 tohoto rozsudku). Písemnosti připojené k žalobě pod č. 4, 5 a 8 však soud nepovažoval pro posouzení důvodnosti žalobních námitek za nezbytné provádět k důkazu a nařizovat za tím účelem jednání, když závěr o naplnění předmětné dílčí podmínky aplikace § 66 odst. 7 školského zákona považoval z dále popsaných důvodů za prokázaný z podkladů založených ve správním spisu, a provedení těchto důkazních prostředků při jednání by proto nemohlo na skutkových zjištěních soudu a na ně navazujících závěrech ničeho změnit.

58. Soud připomíná, že žalobce v rámci podané žaloby žádal o přiznání odkladného účinku, přičemž soud svým usnesením ze dne 29. 10. 2018, čj. 10 A 124/2018 - 49, žalobě odkladný účinek nepřiznal.
59. Soud se předem vlastního posouzení důvodnosti podané žaloby zabýval otázkou její přípustnosti za situace, kdy žalobce podanou žalobou brojil proti rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o žádosti o opakování ročníku. Dospěl přitom k závěru, že takové rozhodnutí je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. způsobilým soudního přezkumu podle soudního řádu správního. Shodný závěr byl v minulosti vysloven Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 21. 2. 2008, čj. 3 As 73/2006 - 75, z něhož vyplývá, že *„ředitel školy rozhoduje o právech a povinnostech žáka, tedy o tom, zda mu povolí opakování ročníku, proti jeho rozhodnutí je přípustné odvolání a na toto řízení se vztahuje správní řád. Podle názoru Nejvyššího správního soudu se tedy jedná o rozhodnutí v oblasti veřejné správy ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.“*
60. V posuzované věci je mezi účastníky spornou otázka aplikace § 66 odst. 7 školského zákona správními orgány na případ žalobce. Podle tohoto ustanovení *„ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a který na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti; žák, který plní povinnou školní docházku, v těchto případech opakuje ročník vždy.“* Kompetence ředitele školy rozhodovat v této otázce vyplývá rovněž z § 165 odst. 2 písm. g) téhož zákona, přičemž podle § 183 odst. 4 je příslušným odvolacím orgánem krajský úřad.
61. Dalšími souvisejícími hmotněprávními ustanoveními v této věci je ustanovení § 69 odst. 9 školského zákona, podle něž *„má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žák v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.“* Z odst. 11 tohoto ustanovení se pak podává, že *„v odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle odstavce 9 na jiné střední škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.“*

62. Pokud jde o skutkové otázky související se studiem žalobce na Škole, není podle Městského soudu v Praze bez významu předeslat je s ohledem na dlouhodobost a komplexnost sporů mezi oběma stranami v širším kontextu. Soud přitom vycházel z informací předestřených k výzvě soudu žalovaným v jeho vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, jejichž korektnost žalobce nikterak nezpochybil (rozpor mezi stranami sporu je spíše v důvodech, proč některé události nastaly, jak nastaly, tj. v subjektivním hodnocení příčin vzniku objektivních událostí).
63. Soud konstatuje, že žalobce je osobou se souběžným postižením více zdravotními vadami, jeho stav vyžaduje asistenta pedagoga i osobní dopomoc. Podmínkou pro zařazení žalobce do výuky ve Škole je dle § 16 odst. 6 školského zákona mimo jiné doporučení školského poradenského zařízení. Žalobce zahájil vzdělávání na Škole ve školním roce 2006/2007 v oboru vzdělávání 63-51-J/001 Obchodní škola s délkou vzdělávání 2 roky. S ohledem na speciální vzdělávací potřeby žalobce měl rozloženo vzdělávání matematiky do delšího časového úseku. Žalobce ukončil vzdělání závěrečnou zkouškou v červnu 2009. Do prvního ročníku ve vzdělávání v oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium byl přijat na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2010. Na konci prvního ročníku tohoto oboru absolvovaného ve školním roce 2010/2011 žalobce neprospěl ze 4 předmětů a dne 17. 9. 2011 přestal být žákem. Proti rozhodnutí o nepovolení opakování prvního ročníku podal žalobce žalobu vedenou pod sp. zn. 5 A 313/2011. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2011, čj. 5 A 313/2011 - 44, byl žalobě přiznán odkladný účinek, proto bylo žalobci umožněno opakování ročníku. K 31. 8. 2013 přestal být žalobce žákem, neboť byl na vysvědčení za první ročník v červnu 2013 hodnocen nedostatečně v 5 předmětech. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26. 5. 2014, čj. 5 A 313/2011 - 78, bylo zrušeno rozhodnutí o nepovolení opakování 1. ročníku ve školním roce 2011/2012 z důvodu procesní vady řízení spočívající ve zkrácení práva žalobce na vyjádření k podkladům rozhodnutí. Proti rozhodnutí o nepovolení opakování 1. ročníku pro školní rok 2013/2014 podal žalobce žalobu vedenou pod sp. zn. 6 A 20/2014, přičemž v řízení byl přiznán odkladný účinek žalobě. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2014, čj. 6 A 20/2014 - 50, bylo zrušeno rozhodnutí o nepovolení opakování 1. ročníku oboru vzdělání 79-41-K/41 pro rok 2013/2014 z důvodu nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2015 o změně rozhodnutí ředitele Školy o zamítnutí žádosti o opakování ročníku nastoupil dne 1. 9. 2015 žalobce opětovně do prvního ročníku Školy. Školní rok 2015/2016 žalobce ukončil vysvědčením s hodnocením 10 nedostatečných. Další geneze případu je již uvedena v části II. odůvodnění tohoto rozsudku, na kterou soud pro stručnost odkazuje s tím, že v tomto ohledu je pro toto řízení nejpodstatnější, že žalobcově žádosti o opakování prvního ročníku ředitel Školy Prvostupňovým rozhodnutím nevyhověl a žalovaný Napadeným rozhodnutím podané odvolání zamítl a Prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
64. K uplatněným žalobním námitkám soud v obecné rovině předesílá, že některé z nich byly žalobcem konstruovány velmi obecným způsobem, když žalobce do značné míry čerpal z uplatněných odvolacích námitek, které však již žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí vypořádal, přičemž žalobce na toto vypořádání žalovaného nerefletoval a nyní v žalobě tytéž námitky znovu opakoval, aniž by bral v potaz argumentaci žalovaného k nim. Žalobce nadto řadu žalobních důvodů do značné míry konstruoval toliko ve velmi obecné rovině, aniž by současně konkrétně deklaroval, jak Napadené rozhodnutí v takto namítaných souvislostech porušilo jeho veřejná subjektivní práva, resp. jak konkrétně se negativně promítlo do žalobcova právního postavení.
65. Soud k takto obecně vzneseným žalobním námitkám žalobce podotýká, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné.

Obsah a kvalita žaloby přitom ovšem v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel.

66. Městský soud v Praze se tak žalobním námitkám vzhledem k jejich obecnosti mohl věnovat pouze v téže míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015 - 31). Zdejší soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013 - 128). Soud tedy s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikatorním východiskům za dané situace uzavírá, že se z níže podrobněji vyložených důvodů ztotožnil s argumentací, kterou již dříve žalovaný uvedl v odůvodnění Napadeného rozhodnutí.
67. V logice uspořádání žalobních bodů soud nejprve přistoupil k vypořádání námitek, jimiž žalobce namítal, že žalovaný zatížil Napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti (**čtvrtý okruh žalobních námitek**). Pokud by totiž Napadené rozhodnutí bylo soudem shledáno nepřezkoumatelným, nebylo by možné vypořádat některé další žalobní námitky.
68. Zdejší soud s odkazem na shora vyložená východiska týkající se obecnosti žalobcem vznesených námitek zdůrazňuje, že se předmětnou námitkou mohl zabývat toliko v takové míře obecnosti, v jaké ji žalobce vznesl. Neshledal přitom v tomto ohledu žádný nedostatek, pro který by Napadené rozhodnutí nemělo v soudním přezkumu obstát.
69. Soud připomíná, že správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

70. Dle Městského soudu v Praze však žádná z těchto skutečností v posuzované věci nenastala.
71. Soud ověřil, že žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí neopomněl reagovat na všechny námitky uplatněné v průběhu odvolacího řízení. Každou z těchto námitek se žalovaný pečlivě zabýval, vyslovil k nim své závěry, přičemž připojil úvahy, jimiž byl při vypořádání té které námitky veden. Žalobce ostatně v podané žalobě neoznačil konkrétní odvolací námitky nebo důvody žádosti, které snad zůstaly dle jeho názoru zcela nevypořádány, resp. které měly být dle jeho žalobních tvrzení vypořádány zcela nedostatečně. Stejně tak žalobce nijak nekonkretizoval, v jakém konkrétním ohledu považoval Napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
72. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí jsou podle přesvědčení soudu jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaný považoval procesní argumentaci žalobce za neopodstatněnou. Polemika žalobce je tak dle soudu spíše jen polemikou se závěry správních orgánů o posouzení skutkových a navazujících právních otázek. Především je pak z celkového kontextu námitek žalobce zjevné, že brojí proti konkrétní interpretaci a aplikaci § 66 odst. 7 školského zákona ze strany správních orgánů na jeho případ.
73. K námitce nepřezkoumatelnosti proto zdejší soud obecně uzavírá, že žalovaný své závěry vyslovené v Napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil, jeho právní názor je logicky a srozumitelně vyjádřen a má dostatečnou oporu v obsahu správního spisu.
74. Pokud jde o vlastní posouzení zákonnosti Napadeného rozhodnutí, soud v tomto směru podotýká, že rozhodnutí podle § 66 odst. 7 školského zákona je rozhodnutím vydávaným správním orgánem v režimu správního uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2008, čj. 3 As 73/2006 - 75). Správní soudy přitom ustáleně judikují, že správní uvážení podléhá přezkumu ze strany správních soudů pouze v tom směru, zda žalovaný správní orgán uvážení nezneužil či zda je nepřekročil (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002 - 42, č. 906/2006 Sb. NSS). Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z těchto skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Tento závěr samozřejmě neznamená, že správní orgán rozhoduje v absolutní libovůli. I při volném správním uvážením je totiž správní orgán omezován principy platícími v moderním právním státě, a to zejména principem legitimního očekávání. Soudní přezkum správního uvážení je rozsahově omezen, a to v § 78 odst. 1 s. ř. s., který stanoví, že soud pro nezákonnost zruší napadené rozhodnutí správního orgánu tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo toto uvážení zneužil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, čj. 8 Afs 85/2007 - 54).
75. Se zřetelem k právě uvedenému se soud na půdorysu uplatněných žalobních bodů zaměřil na posouzení, zda správní orgány v řešené věci uvedeným požadavkům dostály a zda se správně a průkazně vypořádaly s následujícími podmínkami předvídanými naposledy uvedeným ustanovením školského zákona:
- (i) zda správně posoudily, že žalobce na konci druhého pololetí školního roku 2015/2016 neprospěl nebo nemohl být hodnocen a
- (ii) zda v rámci správního uvážení řádně vyhodnotily žalobcovy dosavadní studijní výsledky a (další) důvody uvedené v žádosti o opakování ročníku, resp. zda v tomto řádně a úplně zjistily skutkový stav řádným procesním postupem a zda při správním uvážením nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem, popř. k jeho zneužití.

Soud pro úplnost podotýká, že mezi účastníky přitom není sporu o tom, že žalobce již splnil povinnou školní docházku.

76. Pokud jde o podmínku ad (i.), soud ze správního spisu ověřil a shrnuje, že žalobce na konci II. pololetí školního roku 2015/2016 neprospěl na Škole v oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium celkem z deseti předmětů. Jeho žádosti o přezkum výsledků hodnocení na jiné škole žalovaný vyhověl, ale žalobce se ke komisionálnímu přezkoušení na JÚŠ nedostavil. Jeho tzv. odvolání proti konání komisionálního přezkoušení nebylo vyhověno ze strany MŠMT jakožto nadřízeného orgánu žalovaného (již jen proto, že přípis žalobce nenapadal úkon žalovaného, který by šlo označit za správní rozhodnutí). Postup MŠMT v uvedené věci přitom nezpochybnil na základě podané správní žaloby ani zdejší soud a nakonec ke kasační stížnosti žalobce ani Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 25. 4. 2019, čj. 7 As 116/2018 - 55). Nadto se s postupem Školy a žalovaného ve věci hodnocení žalobce za II. pololetí školního roku 2015/2016 ztotožnily i Česká školní inspekce a veřejný ochránce práv. Ředitel Školy proto celou tuto otázku podle přesvědčení soudu správně uzavřel písemností ze dne 16. 8. 2017, čj. GOA/405/An/2017, ve které uvedl, že vyřízení žádosti žalobce proběhlo v souladu s platnými právními předpisy, a konstatoval, že uvedené hodnocení za II. pololetí školního roku 2015/2016 proběhlo zcela v souladu s platnými předpisy, Školním řádem a Školním vzdělávacím programem „Na cestě poznání“, a proto hodnocení žalobce zůstává za uvedené vzdělávací období v nezměněné podobě v platnosti. Městský soud v Praze nemá tomuto postupu i se zřetelem k výše uvedeným závěrům co vytknout a k otázce ad (i) tedy uzavírá, že žalobce na konci školního roku 2015/2016 neprospěl.
77. Co se týká podmínky ad (ii), je podle názoru soudu třeba zkoumat především dvě subotážky: (a) řádné vyhodnocení žalobcových dosavadních studijních výsledků a (b) řádné vyhodnocení dalších důvodů uvedených v žádosti o opakování ročníku, a to v Prvostupňovém i Napadeném rozhodnutí, na které je podle ustálené judikatury správních soudů potřeba nahlížet jako na jeden celek.
78. Ke způsobu hodnocení obou subotážek zdejší soud konstatuje, že proběhly (zřejmě též pod vlivem předchozích správních řízení a soudních sporů vedených s žalobcem) ze strany obou správních orgánů nadstandardně pečlivě, zcela v mezích správního uvážení a při zachování procesních práv žalobce. Úvahy správních orgánů jsou v jejich rozhodnutích dostatečným způsobem zachyceny.
79. Pokud jde o první podotázku, má soud za odůvodněný závěr správních orgánů, že při trojnásobném neúspěšném absolvování prvního ročníku Školy v oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium žalobcem při současném stále vyšším počtu předmětů, z nichž byl žalobce klasifikován nedostatečnou (naposledy šlo o deset předmětů ve školním roce 2015/2016), nebylo možné žalobcově žádosti o opakování ročníku vyhovět. Tento závěr podpořilo i stanovisko SPC Vertikála ze dne 23. 6. 2016, které další setrvání žalobce ve Škole považuje za nevhodné. K závěru o řádném vyhodnocení studijních výsledků žalobce ostatně došly v rámci jimi provedených šetření i Česká školní inspekce a veřejný ochránce práv.
80. Co se týká druhé podotázky, tj. vyhodnocení dalších důvodů uvedených v podané **žádosti o povolení opakování 1. ročníku, zdejší soud připomíná, že mezi těmito důvody žalobce** uvedl, že (i) přes všechna příkoří ve Škole prožil i dost hezkých chvil, (ii) Škola je v blízkosti jeho bydliště a potřebuje asistenci nejen ke studiu, ale i při cestě do Školy, a (iii) vyhozením ze Školy by mu vznikla nepoměrně větší škoda než dalším zúčastněným osobám s tím, že Škola má permanentní podstav, a proto žalobce nezabírá místo jinému studentovi. I tyto jednotlivé důvody oba správní orgány řádně posoudily a vyhodnotily, resp. vysvětlily žalobci, proč nemůže jít o relevantní kritéria pro povolení dalšího opakování prvního ročníku. Žalovaný nadto i přes pravidla vyplývající z koncentrační zásady vypořádal též námitky, resp. důvody žádosti uvedené žalobcem v doplnění jeho blanketního odvolání. Soud se s uvedenými závěry ztotožňuje a

zdůrazňuje, že ani podle jeho názoru nelze vykládat příslušná ustanovení školského zákona tak, že by žák/student mohl navštěvovat školu, aniž by měl za cíl prospět a postoupit do dalšího ročníku. Soud se rovněž ztotožňuje se závěrem žalovaného (podpořeným též dalšími zainteresovanými orgány), že případné vyhovění žalobcově žádosti by významným způsobem narušilo zásadu rovnosti a legitimního očekávání ve vztahu k ostatním žákům Školy, případně též jiných škol.

81. Městský soud v Praze proto uzavírá, že ze strany obou správních orgánů rozhodujících o žádosti žalobce v posuzované věci bylo řádně odůvodněno jak to, že žalobce ve školním roce 2015/2016 neprospěl, tak též proč není možné žádosti vyhovět ani s ohledem na dosavadní studijní výsledky žalobce ani s ohledem na důvody uvedené v žádosti. Rozhodnutí je tak v souladu s příslušnými ustanoveními školského zákona.
82. Soud přitom z obsahu správního spisu nezjistil žádnou okolnost, která by nasvědčovala tomu, že správní orgány nedostály povinnosti řádně a úplně zjistit skutkový stav řádným procesním postupem, resp. že při aplikaci § 66 odst. 7 školského zákona vybočily z mezí a hledisek stanovených zákonem, zákonem stanovené meze správního uvážení překročily nebo toto uvážení zneužily (ani žalobce ostatně v tomto směru na žádné takové konkrétní okolnosti v podané žalobě nepoukázal).
83. Soud pro úplnost rovněž doplňuje, že podle jeho názoru neodporuje zákonná úprava nebo konkrétní postup správních orgánů vůči žalobci ani čl. 24 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Žalobce nijak nedoložil, že by mu bylo upřeno právo na vzdělání, resp. realizace tohoto práva bez diskriminace a na základě rovných příležitostí v rámci začleňujícího vzdělávacího systému (tj. při studiu na Škole). Ani z Úmluvy však nelze – při zachování těchto a dalších zásad, na kterých tato Úmluva stojí – dovozovat přímé veřejné subjektivní právo žalobce na vzdělávání bez hodnocení prospěchu, popřípadě na „nekonečném“ opakování stejného ročníku vzdělávacího zařízení.
84. Poukazoval-li žalobce v rámci námitek vznesených pod čtvrtým okruhem žalobních bodů na nedořešení jeho předcházející žádosti podle § 69 odst. 9 školského zákona, soud nemohl jeho námitce přisvědčit. Jak již soud konstatoval výše (srov. zejm. bod 76 tohoto rozsudku), přezkoumání hodnocení výsledků žalobce bylo uzavřeno, žalobci nevyhověl ani kasační soud, a jde tudíž jen k jeho tíži, že se nedostavil ke komisionálnímu přezkoušení stanovenému v JÚŠ na 12. 9. 2016. Městský soud v Praze přitom doplňuje, že nebylo povinností správních orgánů vyčkat rozhodnutí správních soudů ve věci přezkumu hodnocení výsledků žalobce, neboť podaná žaloba ani kasační stížnost neměly odkladný účinek. Obě tyto námitky jsou tudíž nedůvodné.
85. Jestliže dále žalobce polemizoval s tvrzením na str. 15 Napadeného rozhodnutí, že jeho žádosti o přezkum výsledků hodnocení bylo v zásadě vyhověno rozhodnutím podle § 69 odst. 11 školského zákona (stanovení komisionálního přezkoušení v JÚŠ za účasti zástupce České školní inspekce) a namítal objektivní překážku v účasti na komisionálním přezkoušení v podobě podání odvolání v nejasné procesní situaci, jde dle přesvědčení soudu opět o námitku zcela nedůvodnou. Žalobci lze přisvědčit potud, že jeho žádosti o přezkoušení bylo žalovaným vyhověno. Otázka „objektivit“ důvodů jeho neúčasti na komisionálním přezkoušení však byla předmětem jiného správního a navazujícího soudního řízení s tím, že žalobcovy důvody neúčasti nebyly uznány za legitimní. Zdejší soud pak nemá na těchto závěrech důvod cokoli zpochybňovat. Žalobcem v podané žalobě předestřené důvody neúčasti na komisionálním přezkoušení nejsou dle stanoviska soudu způsobitelné na závěru o naplnění podmínky aplikace § 66 odst. 7 školského zákona čehokoli změnit.
86. Pokud pak žalobce v rámci námitek vznesených pod čtvrtým žalobním bodem brojil proti popření principů dobré správy a práva na spravedlivý proces oběma správními rozhodnutími a rovněž proti údajně nepřezkoumatelnému vypořádání se obou správních orgánů s důvody

žádosti, resp. důvody odvolání žalobce, soudu nezbyvá než zopakovat, že při takto obecně formulované námitce, kdy sám žalobce rezignuje na uvedení konkrétních případů popření zásad správního procesu nebo imperativu přezkoumatelnosti rozhodnutí orgánů veřejné moci, může soud ve stejné míře nekonkrétnosti vyhodnotit Napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, jen obecně jako celek. Z tohoto pohledu, jak již bylo rovněž uvedeno výše, Napadené rozhodnutí i Prvostupňové rozhodnutí plně obстоjí.

87. Pokud jde o námitky vznesené pod **prvním žalobním bodem** související s žádostí žalobce ze dne 7. 7. 2016 o přezkoumání výsledků hodnocení žalobce za školní rok 2015/2016 podle § 69 odst. 9 školského zákona, soud již jen ve stručnosti odkazuje na závěry uvedené výše, zejména v bodech 76 a 84 tohoto rozsudku. Přezkum hodnocení výsledků žalobce není předmětem tohoto řízení a jeho závěr má v tomto řízení relevanci toliko jako jedna z podotázek plynoucích z § 66 odst. 7 školského zákona pro vyhodnocení podmínky, zda žalobce v inkriminovaném školním roce neprospěl. Závěr o neprospěchání žalobce je přitom podle názoru soudu postaven zcela najisto. Nemá pak pro právě posuzovanou věc podstatný význam zabývat se tím, zda bylo o žádosti o přezkum výsledků hodnocení žalobce rozhodnuto v souladu s § 69 odst. 9 školského zákona ve lhůtě 14 dnů od doručení, která je nadto lhůtou pořádkovou, jak správně konstatuje i žalovaný. Soud dále podotýká, že rovněž nereflexivní na žalobcem dodatečně požadovanou vícestrannou schůzku bylo oběma správními orgány v jejich rozhodnutích řádně zdůvodněno, na zákonnost Napadeného rozhodnutí nadto nemá její neuskutečnění žádný vliv. V této souvislosti zdejší soud připomíná jak vyjádření SPC Vertikála ze dne 23. 6. 2016, tak závěry šetření České školní inspekce a veřejného ochránce práv s tím, že všechny tyto subjekty dospěly k závěru o nevhodnosti dalšího studia žalobce na Škole. Jestliže si pak žalobce stěžuje na to, že výstupy dvou posledně zmíněných orgánů neobdržel, soud zdůrazňuje, že obě zprávy byly do správního spisu zařazeny žalovaným a žalobci byla v průběhu odvolacího řízení poskytnuta možnost do spisu nahlédnout, s obsahem těchto podkladů se seznámit a vyjádřit se k nim. Soudu rovněž nezbyvá než pro irrelevantnost odmítnout též námitku žalobce o tom, že přípis MŠMT ze dne 26. 7. 2017, čj. MSMT-1932/2017-15, označený jako „Vyřízení podání označeného jako odvolání“, mu zpětně klade za vinu, že se ke komisionálnímu přezkoušení nedostavil, aniž by mu v tom bránila závažná překážka, přičemž žalobce podle svého názoru pouze užíval svých práv účastníka řízení, stejně jako námitku, že na MŠMT nebo u žalovaného došlo ke ztrátě celého správního spisu k jeho žádosti o přezkoumání výsledků hodnocení. Pro posuzovanou věc je totiž klíčové toliko to, zda jsou relevantní listiny ze správního spisu k někdejšímu řízení o přezkoumání výsledků hodnocení žalobce, které tvořily podklady pro Napadené rozhodnutí, součástí správního spisu v nyní posuzované věci a zda s nimi byl žalobce před vydáním Napadeného rozhodnutí seznámen. Soud přitom ověřil, že postup žalovaného v tomto směru není zatížen vadou, pro kterou by Napadené rozhodnutí nemohlo obstát. Námitky soustředěné pod prvním okruhem žalobcových námitek, které se vztahují k rozhodování o přezkumu hodnocení (a soudnímu řízení správnímu zakončenému rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, čj. 7 As 116/2018 - 55), tudíž soud neshledal důvodnými.
88. Soud dále neshledal opodstatněnou ani námitku vznesenou pod **druhým žalobním bodem** (jež však úzce souvisí s předešlými námitkami), v níž žalobce z důvodu podání kasační stížnosti dovozoval nezákonnost dvou procesních rozhodnutí, a to usnesení žalovaného ze dne 31. 5. 2018, čj. MHMP 833968/2018, o zamítnutí žádosti žalobce o přerušení odvolacího řízení, a rozhodnutí MŠMT ze dne 3. 8. 2018, čj. MSMT-24173/2018, kterým bylo výše uvedené usnesení žalovaného k odvolání žalobce potvrzeno. Jak již soud uvedl v bodu 84 tohoto rozsudku, podaná správní žaloba ani kasační stížnost ve věci přezkumu hodnocení výsledků žalobce neměly odkladný účinek, nadto v době rozhodování správních orgánů o této procesní otázce již byl vydán pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze o odmítnutí žaloby v této věci. Přerušování řízení o odvolání ve věci opakování ročníku tak nebylo namístě, a to při existenci veškerých potřebných podkladů pro rozhodnutí ve správním spise ani s ohledem na zásadu rychlosti

a hospodárnosti správního řízení, jak správně neopomenul uvést žalovaný. Žalobce se mylí, pokud dovozuje nezákonnost uvedených procesních rozhodnutí výlučně z důvodu probíhajícího řízení o kasační stížnosti. Soud tedy ani v tomto směru neshledal, že by správní orgány zatížily v daném směru řízení o žádosti žalobce vadou, pro kterou by bylo Napadené rozhodnutí nutno zrušit.

89. Pod **třetím žalobním bodem** pak žalobce tvrdil, že nemohl dodat platné doporučení školského poradenského zařízení pro nátlak ze strany správních orgánů. Tuto námitku však nijak nekonkretizoval a nespecifikoval, v čem a o nátlak jakých orgánů by mělo jít, natož aby takové okolnosti jakkoli dokládal. Ani obsah správního spisu pak dle soudu v tomto směru neposkytuje žádnou oporu pro takové tvrzení. Soudu tudíž nezbývá, než s odkazem na shora vyložená pravidla vyplývající z významu dispoziční zásady v tomto typu soudního řízení konstatovat nedůvodnost této námitky.
90. Soud pak nepřisvědčil ani poslední **(páté) žalobní námitce**, v níž žalobce s odkazem na vyjádření SPC Vertikála ze dne 26. 10. 2011 dovozoval, že student se speciálními vzdělávacími potřebami z povahy tohoto institutu nemůže neuspět či propadnout, a spatřoval v tom spor o samotné pojetí inkluzivního vzdělávání zdravotně postižených. Jak již soud uvedl výše v bodech 79, 80 a 83 tohoto rozsudku, soud s tímto názorem žalobce nesouzní, neboť odporuje platné legislativě. Úvahy *de lege ferenda* ohledně inkluzivního vzdělávání nebo vzdělávání osob se zdravotním postižením obecně nepřísluší zdejšímu soudu hodnotit; soud nicméně připomíná, že i z hlediska této odbornosti více nadané orgány či organizace, než je soud, tj. Česká školní inspekce, veřejný ochránce práv a nakonec i SPC Vertikála neshledaly, že by Škola či žalovaný způsobily žalobci újmu na jeho právech.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

91. Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
92. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. ledna 2020

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu